

SIMPOZIJ HRVATSKIH TEOLOGA O ISUSU KRISTU ZAGREB 22. – 24. IV. 1981.

Dr Adalbert REBIĆ

Od 22. do 24. travnja 1981. godine održali su hrvatski teolozi u Zagrebu na Fratrovcu simpozij o Isusu Kristu. Na simpoziju se okupilo oko četrdeset teologa, profesora s Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu i s drugih visokih bogoslovnih učilišta u Hrvata (Filozofsko – teološki institut DI u Zagrebu, Visoke bogoslovne škole u Đakovu, Rijeci, Sarajevu, Splitu i Makarskoj). Organizator simpozija bijaše Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. Simpozij se održao u isusovačkoj kući „Kardinal Bea” na Fratrovcu u Zagrebu. Prvog dana prije podne simpoziju je prisustvovao i mons. Franjo Kuharić, nadbiskup zagrebački i veliki kancelar Fakulteta, a treći dan i mons. dr Đuro Kokša, pomoćni biskup zagrebački.

Poslije otvaranja simpozija Nadbiskup je prisutne teologe pozdravio zaželjevši im vjerničko razmatranje o osobi Isusa Krista.

Prvi dan održao je predavanje o. dr Alfred *Schneider* o *Novim tendencijama i problematici suvremene kristologije*. U svom predavanju, kojim je prisutnima dao izvjestan uvid u suvremenu kristologiju i solidno polazište za diskusiju, o. Schneider je najprije razradio sve ono što je uvjetovalo suvremeno kristološko strujanje i ocrtao modele suvremenih kristologija i tendencije koje iz njih proizlaze. Razradio je kristologiju velikih suvremenih teologa počevši od Rudolfa Bultmanna preko Karla Bartha sve do Hansa Ursa von Balthasara, Theillard de Chardina, W. Pannenberg, Piet Schoonenberga, zadržavši se najviše u razlaganju kristologije Karla Rahnera i Heinricha Schliera. Na njegovo se predavanje razvila diskusija o kojoj je najviše dolazilo na pomol pitanje kako razvijati kristologiju u našem narodu danas (dr Šagi-Bunić).

Drugi dan održao je predavanje dr Aldo *Starić* o *Kristologiji Eduarda Schillebeeckxa*. Naglasio je kako Schillebeeckx prilazi Isusu Kristu kao vjernik. U svojem djelu *Jesus – Die Geschichte von einem Lebendem* želi Sch. otvoriti vjernicima put k Isusu, put koji je on osobno pronašao i koji se njemu osobno čini najboljim. Nadasve želi pokazati što Isus znači za nas, danas, tu. Predavač je izvrsno prikazao metodu i kriterije Schillebeecksova rada kako bi se moglo bolje i učinkovitije slijediti Schillebeecksov put do Isusa i shvatiti njegovo razlaganje otajstva Isusove

osobe. Poslije njegova predavanja o. dr Bonaventura Duda govorio je o *Dokumentu međunarodne teološke komisije o kristološkim pitanjima* (Rim 1979). Nakon toga su prisutni živo diskutirali o osobi Isusa Krista. No da bi diskusija bila još dinamičnija i plodnija, dr Vjekoslav Bajsić održao je predavanje *Antropološki preduvjeti vjerničke motivacije*. Prikazao je suvremena antropološka saznanja i utjecaj tih saznanja na vjerovanja. Pokušao je iskazati ono što pojedincima i ljudskoj zajednici dolazi od Isusa. Predavanje je ponovno pokrenulo živu diskusiju o Isusu.

Diskusija je pokazala koliko je duboko Isus Krist usaden u srce i um prisutnih teologa. Krist je u srži misterija vjere i zato ga treba misliti iz cjeline vjere baštinjene i danas življene, posuvremenjene (Duda). Preduvjet za jednu suvremenu kristologiju u nas jesu milosrde, sućut, ljubav, zajedništvo, ljudska pravednost, oslobođenje (dr T. Šagi-Bunić). Danas treba razvijati kristologiju koja je za budućnost, koja našem životu daje smisao i koja omogućuje izgrađivati zajedništvo, jedinstvo, svjetski mir (dr M. Valković). Treba proučavati i uvažavati suvremeni govor i suvremeni mentalitet te u tom okviru govoriti misterij Isusa Krista (dr A. Rebić) kao što su to u svoje vrijeme izvršno činili prvi kršćani služeći se najprije judaističkim a onda helenističkim shvaćanjima (Rebić). Ukazano je na Rahnerovu razliku između kolektivne vjere koja ide naprijed i individualne koja može i zastajati za vjerom Crkve pa biti i u raskoraku s njom (dr Fuček). Požaljeno je što u diskusiji nije bio prisutan Hans Küng i njegov pristup Kristu (dr T. Ivančić i dr M. Matić) i što se nije jače istaklo Kasperovu kristologiju (Matić). Naglašavana je i važnost suvremenog pristupa Kristu (Matić).

Rad simpozija vodio je sva tri dana o. dr Ivan Fuček. Njegovo stalozeno i odmjerenom „moderiranje” radom uvelike je pripomoglo što je rad simpozija bio iznimno bogat i učinkovit.

Treba posebno istaknuti jedinstvo i slaganje svih profesora u svim raspravama. Mogli smo iskustveno osjetiti - i to svaki dan sve više - ljubav i bratstvo koje vlada među teolozima, predstavnicima inače raznih teoloških škola i učilišta. Osjetila se ostvarena ona Isusova riječ: „Gdje su dvojica ili trojica sakupljeni u moje ime, ondje sam ja među njima!” Da, među nama je bio Gospodin (Kyrios), Uskrsli, Živi i Proslavljeni Isus Krist. To se, dakako, najviše ostvarivalo u koncelebriranoj euharistiji koju smo slavili na spomen Živome Isusu. Euharistija je bila duhovno središte našeg radnog skupa.

Profesori sabrani na simpoziju izabrali su temu za slijedeći zajednički simpozij, i to *Proegzistentni Isus Krist i izgubljenosti suvremena čovjeka*. Odlučeno je da se na slijedeći simpozij koji će biti u Đakovu pozove i teologe iz susjedne Slovenije. I, sasvim na kraju, ali ne iz zaboravljivosti, ističemo brigu dra Tomislava Ivančića koji je skup organizirao kao i gostoljubivost otaca Isusovaca koju smo kroz tri dana uživali.

Adalbert REBIĆ